

	Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu	
	Szkola Doktorska Nauk o Języku i Literaturze 	
	Metodologia badań naukowych - literaturoznawstwo	
	prof. UAM dr hab. Mirosław Loba	
Rodzaj zajęć	konwersatorium	
Język wykładowy	język polski	
Liczba godzin + forma zaliczenia	20 godzin / zaliczenie na ocenę	
Treści kształcenia	Metodologia w humanistyce i nauce o literaturze; • od strukturalizmu do dekonstrukcji: „nie ma nic poza tekstem”; • interpretacja i jej granice: psychoanaliza, feminizm, queer; • narracyjny zwrot: doświadczenie czasu, tożsamość, (post)pamięć; • socjologizujące podejścia do literatury: od Marksa do Bourdieu; • jak pisać historię literatury? Nowy historyczym; • zwrot afektywny w humanistyce: naprawianie życia; • eko-krytyka; literatura a środowisko; literatura, ludzie , zwierzęta; • World Literature; • Teoria po teorii	
Cel zajęć	Celem zajęć jest krytyczne wprowadzenie studentów do współczesnej metodologii badań literaturoznawczych. Chodzi o zapoznanie uczestników kursu z różnymi sposobami uprawiania badań literackich i zachęcenie ich do poszukiwania metodologii adekwatnej do prowadzonych przez nich badań. Zajęcia mają także pokazać powiązanie metodologii badań literaturoznawczych z filologią, historią oraz innymi obszarami humanistyki (kultura, filozofia, psychologia, prawo i socjologia).	
Wymagania wstępne	brak	

Efekty uczenia się	
	Metody weryfikacji:
W zakresie wiedzy: Osoba, która zrealizowała przedmiot zna i rozumie: osiągnięcia światowej nauki w ramach dyscypliny, w której odbywa się kształcenie, a także paradygmaty i kierunki rozwoju tej dyscypliny, w sposób, który umożliwia twórcze i nowatorskie ich rozwinięcie oraz ich weryfikację w ramach podejmowanych projektów badawczych [E_W01]; w stopniu zaawansowanym metodologię badań właściwą dla dyscypliny nauki, w której odbywa się kształcenie, co pozwalana właściwy dobór teorii i narzędzi badawczych oraz efektywne ich zastosowanie i modyfikację w ramach własnych badań [E_W02]	Aktywny udział w zajęciach; esej;
W zakresie umiejętności: Osoba, która zrealizowała przedmiot zna i rozumie: wykorzystywać wiedzę z różnych dyscyplin nauki do twórczego identyfikowania, formułowania i nowatorskiego rozwiązywania złożonych problemów badawczych lub wykonywania zaawansowanych zadań o charakterze badawczym. W szczególności potrafi: definiować cele i przedmiot badań naukowych, formułować hipotezy badawcze, rozwijać metody, techniki i narzędzia badawcze oraz twórczo i efektywnie je stosować, wyciągać wnioski na podstawie wyników badań naukowych [E_U01]; efektywnie pozyskiwać informacje związane z działalnością naukową, z różnych źródeł, również w językach obcych oraz dokonywać właściwej selekcji, krytycznej analizy oraz interpretacji tych informacji; ponadto potrafi dokonać oceny ich znaczenia dla rozwoju nauki [E_U02]	
W zakresie kompetencji społecznych: Osoba, która zrealizowała przedmiot zna i rozumie: krytycznej oceny prac z zakresu dyscypliny naukowej, w ramach której prowadzone jest kształcenie oraz własnego wkładu w rozwój tej dyscypliny [E_K01]; wypełniania zobowiązań społecznych jako badacz; inicjowania działań na rzecz interesu publicznego, m.in. poprzez właściwe upowszechnianie w społeczeństwie osiągnięć nauki. Ponadto jest gotowa do podejmowania działań prowadzących do rozwoju obywatelskiego społeczeństwa opartego na wiedzy [E_K03]; ciągłego podnoszenia kompetencji zawodowych i	

osobistego rozwoju, w szczególności poprzez śledzenie i analizowanie najnowszych osiągnięć związanych z reprezentowaną dyscypliną naukową [E_K05]	
Literatura (wybór)	• A. Bielik-Robson, „<i>Na pustyni</i>”. <i>Kryptoteologie późnej nowoczesności</i>, Universitas, Kraków 2008. • A. Burzyńska, M. P. Markowski M. P., <i>Teorie literatury XX wieku</i>, Znak, Kraków 2006. • A. Burzyńska, <i>Dekonstrukcja, polityka i performatyka</i>, Universitas, Kraków 2001. • R. Barthes, <i>Stopień zero pisania</i>, przeł. K. Kot, Aletheia, Warszawa 2009. • P. Bourdieu Pierre, <i>Reguły sztuki. Geneza i struktura pola literackiego</i>, przeł. Andrzej Zawadzki, Kraków 2001, 2007. • P. Casanova, <i>Światowa republika literatury</i>, przeł. A. Turczyn i E. Gałuszka, WUJ, Kraków 2017. • J. Culler, <i>Teoria literatury. Bardzo krótkie wprowadzenie</i>, tłum. M. Bassaj, Prószyński i S-ka, Warszawa 1998. • <i>Dekonstrukcja w badaniach literackich</i>, pod. red. R. Nycza Gdańsk 2000. • E. Domańska, <i>Historia egzystencjalna. Krytyczne studium narratywizmu i humanistyki zaangażowanej</i>, PWN, Warszawa 2012. N. Heinich, <i>Socjologia sztuki</i>, Oficyna Naukowa, Warszawa 2010. • K. Kłosińska, <i>Feministyczna krytyka literacka</i>, WUŚ, Katowice 2010. • M. Loba, <i>Wokół narracyjnego zwrotu. Szkice krytyczne</i>, WNUAM, Poznań 2013. • M. P. Markowski, <i>Efekt inskrypcji. Jacques Derrida i literatura</i>, Homini, Bydgoszcz 1997; wyd. drugie, rozszerzone, 2003. • M. P. Markowski, <i>Polityka wrażliwości. Wprowadzenie do humanistyki</i>, Universitas, Kraków 2013. • <i>Nowa humanistyka. Teksty drugie</i> (1/2017). • R. Nycz, „Możliwa historia literatury”, <i>Teksty drugie</i>, 2010/5, s. 167-184. • P. Ricoeur, <i>Czas i opowieść</i>, t. III, tłum. U. Zbrzeźniak, WUJ, Kraków 2008.
Szczegółowe informacje	